

Bressol biguetà

Situem-nos. Som a can Maspons, a Bigues, pels voltants de l'any 1860. Una colla de joves estudiants, una mica eixalbrats i amb una febrosa voluntat de recerca de l'autenticitat, s'havien trobat a la casa pairal biguetana i, aleshores, "en les seves porxades s'hi entonaren tots los cants populars de la terra; en les seves eres s'hi dansaren les nostres danses simbòliques; prop de la llar s'hi escoltaren les rondalles supersticioses; en les seves fogates de sant Joan i sant Pere s'hi purificaren los migrats fills de Barcelona unint-se amb los fills del Vallès i d'altres comarques amb lo llaç comú de l'amor a la raça catalana...". Aquestes paraules de Celestí Barallat, de l'any 1886 i escrites amb un to elegíac ben del moment com a memòria necrològica dedicada al seu amic Josep d'Argullol, expliquen com la Renaixença, la generació romàntica catalana, va volcar-se a recórrer camps i muntanyes a la recerca de l'expressió popular viva, essencial, la paraula i el gest nascuts del poble. Aquests poetes joves, corpesos per la immutabilitat i regust de puresa que hi trobaven, cantaven i ballaven a can Maspons i, amb aquesta efervescència feien excursions des de Bigues cap a l'Ametlla, Sant Feliu, el Bertí, Vallderròs o el castell de Montbui. Eren els forjadors de la idea que havia d'esclatar amb els Jocs Florals i el renaixement de les lletres i el pensament d'un nou país. Eren homes com Celestí Barallat, Francesc

Pelai i Briz, Francesc Miquel i Badia, Josep d'Argullol, i els amfitrions vallesans Francesc de Sales Maspons i Labrós i els seu germà bessó Marià. Tots ells, "arbres plantats en el mateix fondal" que explicava Argullol donant-hi aquest to generacional.

Aquest canemàs ideològic que es centra al retorn a les arrels (i la recerca dels poetes catalans antics o el capteniment en les traduccions dels poetes anglesos, alemanys, italians o francesos) és el terra assaonat que propicia l'aparició de la Renaixença i que indicarà un camí que, més de cent anys després i nascut a can Maspons de Bigues, encara ressona en el fons dels pensaments més moderns, com una llumeneta que titil·la, tremolosa però constant.

Aquesta idea, i moltes altres, formen part de l'edició crítica que Adolf Beltran Xandri fa d'un llibre del fascinant Celestí Barallat, "Principis de botànica funerària" (Editorial base). Si podeu, llegiu-lo. Més ben dit, busqueu-lo amb fervor i assaboriu tant el text de Celestí Barallat, com, sobretot, la introducció que en fa Adolf Beltran, afinada i plena d'una intel·ligència enjogassada i, alhora, ordenadora.

Hi redescobrim la Vall del Tenes com el bressol del pensament català modern.

Ramon Vilageliu

BAR

- > Esmorzars de forquilla
- > Cafès i licors

93 844 87 56

Ctra. de Barcelona, 72-74
Pisos La Sala
08187 Santa Eulàlia de Ronçana

CARNISSERIA CANSALADERIA

La Sala

93 844 69 10

Carrer Terradellas, 31
08187 Santa Eulàlia de Ronçana